

[Albrechtsen]

Forslag til lov om ændring af lov om boligbyggeri. (Ophævelse af »antiboykotloven« m.v.) (Lovforslag nr. L 107).

Det burde være en selvfølge, at alle i Danmark havde en god og en sund bolig, og således, at ingen risikerede at stå uden en sådan. Dette burde der være bred politisk enighed om, ligesom der burde være fuld enighed om, at retten til en ordentlig bolig ikke skal afhænge af den enkeltes økonomiske situation.

Men i 1980ernes Danmark er der langt mellem dette mål og virkeligheden. Og hvad der er endnu værre: afstanden mellem målet og virkelighedens barske realiteter bliver i øjeblikket større.

Bolignøden vokser. Mangelen på lejeboliger, som de dårligst stillede lejere, herunder ikke mindst de unge, har råd til at betale for, vokser. Samtidig er huslejen i det nyere almennyttige byggeri så høj, at det har knebet at holde de lejligheder, som var tiltænkt børnefamilierne, udlejet, dvs. de større lejligheder.

Ja, i nogle tilfælde når huslejen i det såkaldt sociale byggeri en sådan højde, at det bliver økonomisk fordelagtigt for beboerne at flytte til en ejerbolig!

Denne udvikling må vendes. Det sociale byggeri skal gøres socialt.

Som en række umiddelbare skridt i retning af en mere social boligpolitik, hvis formål det er dels at sikre alle en ordentlig bolig, dels at sikre en social omfordeling af boligstøtten, foreslår venstresocialisterne derfor,

- at lejeværdi og rentefradrag for ejerboliger afvikles,
- at boligsikringen forbedres,
- at der gennemføres et stop for huslejesticninger,
- at lejernes aktionsret sikres, og
- at det almennyttige nybyggeri styrkes, så der bygges 40.000 boliger om året.

Med henblik på den nærmere begrundelse for de enkelte forslag henvises til bemærkningerne til disse.

De fem forslag skal i øvrigt ses i følgende sammenhæng:

1. Et hovedformål er at gøre op med den nuværende stærkt asociale omfordeling, der via rentefradragsordningen sker på boligområdet, og som kun er til fordel for den bedst stillede fjerdedel af befolkningen. Derfor fo-

reslås en afvikling af denne velstillede befolkningsgruppes privilegier på boligområdet.

2. En konsekvens heraf vil være stærkt forøgede skatteindtægter for det offentlige, og det kan således dokumenteres, at der kan gennemføres væsentlige forbedringer for lejerne, uden at dette behøver at føre til øget pres på statsfinanserne. En langt mere social boliglovgivning kan umiddelbart finansieres ad denne vej.

3. Et helt akut skridt i denne retning er forslaget om et huslejestop i alt udlejningsbyggeri på en sådan måde, at udgifter til huslejestoppet i det almennyttige byggeri dækkes af det offentlige, mens de i det private udlejningsbyggeri dækkes af udlejerne.

4. Men huslejestop er ikke nok til at sikre de dårligst stillede lejere. Derfor foreslås boligsikringen forbedret.

5. Men skal lejernes vilkår sikres på længere sigt, er nybyggeriet særdeles afgørende. Kun hvis der bygges tilstrækkelig mange boliger, kan huslejesticningerne i længden holdes i ave og alle sikres en bolig. Derfor foreslås et byggeri på 40.000 enheder om året, hvor det almennyttige byggeri tildeles den andel ud over den nuværende almennyttige byggekvota, som ellers ikke ville blive bygget. Ses forslaget i sammenhæng med forslaget om afvikling af ejerboligprivilegierne, vil det indebære, at langt den største del af de 40.000 boliger bliver almennyttige, da der næppe kan forventes noget ejerboligbyggeri af betydning, når den massive statsstøtte til dette afvikles.

Det skal i øvrigt nævnes, at de offentlige ekstraudgifter til et forøget almennyttigt byggeri er beskedne, idet den forøgede byggeaktivitet vil medføre store besparelser vedrørende understøttelse, øgede offentlige skatteindtægter m.v.

Forslagene har endvidere det sigte at opheve den splittelse mellem lønarbejderne, som de borgerlige og socialdemokratiet har skabt gennem boligpolitikken. Det er lykkedes de borgerlige at skabe en splittelse – på et helt kunstigt grundlag – mellem lønmodtagere, der er boligejere, og lejerne.

Splittelsen er helt kunstig, fordi de mange lønmodtagere med almindelige jævne indkomster, der bor i ejerbolig, ikke har nogen nettofordel af det nuværende ejerboligfradrag, men tværtimod vil have fordel af, at det blev fjernet!